

ת"פ 45216/12/13 - מדינת ישראל נגד אביחי אזולאי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 45216-12-13 מדינת ישראל נ' אזולאי

בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אביחי אזולאי

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיקי ברגר

ב"כ הנאשם עו"ד נדב שחם

הנאשם בעצמו

פסק דין

פתח דבר

הנאשם הודה, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 23.08.11 בסמוך לשעה 23:00, נהג הנאשם ברכבו בקרבת הספורטק ברחובות, כשלצידו יושב אחר, קטין .

הנאשם והאחר פנו אל שני קטינים ילידי 1996, ושאלו אותם כיצד להגיע לפלמחים. בהמשך, ביקש האחר מאחד הקטינים לבצע שיחת טלפון ממכשיר הטלפון הנייד שלו, מסוג אייפון 4 . הקטין נעתר לבקשה, פתח את דלת הרכב ומסר את מכשיר האיפון שלו לאחר, כשהוא מניח את רגלו בתוך הרכב. אז, נסעו הנאשם והאחר מן המקום כשברשותם מכשיר האיפון.

מאוחר יותר, זיהו הקטינים את הרכב בו ישב הנאשם, ניגשו אליו וביקשו לקבל את מכשיר האיפון בחזרה. הנאשם יצא מן הרכב, תקף את הקטין השני בכך שנגח בראשו ונמלט בנסיעה מן המקום.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה התייחסה בטיעוניה לעונש לחומרת העבירה ונסיבותיה. הנאשם ואחר ביקשו מקטין לבצע שיחת טלפון באמצעות מכשיר הטלפון הנייד שלו ומשזה, נענה לבקשתם, נטלו את המכשיר ונסעו מן המקום. בהמשך, כשאתרו הקטינים את הרכב בו נסעו הנאשם והאחר וביקשו את מכשיר הטלפון הנייד בחזרה, נגח הנאשם בראשו של אחד הקטינים בן ה- 15 ונמלט בנסיעה מן המקום.

הנאשם בחר לנצל את החלש בחברה, קטין אשר צעד ברחוב והוריו ציידו אותו במכשיר טלפון נייד. הוא נטל ממנו את המכשיר, נמלט מן המקום ובתעוזתו הרבה, לאחר שביקשו ממנו הקטינים את המכשיר בחזרה, הוא נגח בראשו של אחד מהם. המעשה, כך על פי תסקיר שירות המבחן, היה מתוכנן.

התנהגותו של הנאשם פגעה בערכים מוגנים שהם שלמות הגוף ושלוות הנפש של הפרט.

מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. כן, השתת ענישה נלווית.

לדידה של המאשימה, הנאשם אינו עומד בקריטריונים שנקבעו בפסיקה לאי הרשעתו בדין. על כן, עתרה להרשיעו ולהשית עליו ענישה משמעותית ההולמת את חומרת העבירה שביצע.

לנאשם רישום ללא הרשעה.

ב"כ המאשימה ציינה כי ניתן משקל להודייתו של הנאשם במיוחד לו ולחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה ועתרה להשית על הנאשם חודשיים מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלונן.

ב"כ המאשימה הציגה פסיקה אשר יצאה תחת ידי בתי המשפט.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשם ציין בטיעונו הן את נסיבות ביצוע העבירה והן את נסיבותיו האישיות של הנאשם.

מדובר באירוע ספונטני שבוצע ללא תכנון מוקדם, שאינו ברף העליון במידת חומרתו והלכה למעשה, למתלונן לא נגרם נזק. עוד ציין ב"כ הנאשם כי התקיפה הייתה בתגובה להתגרות מצד המתלונן.

ב"כ הנאשם ציין כי בעת ביצוע העבירה, גילו של הנאשם היה קרוב לגיל קטינות ובמקרים אלו, יש לתת משקל בכורה לעניין השיקום ולהשית עונש מתון יותר.

תסקיר שירות המבחן מציין כי מדובר בנאשם צעיר לימים שמביע רצון לקיים אורח חיים נורמטיבי ולהתגייס לצה"ל. הנאשם בעל 12 שנות לימוד, עובד ומסייע בפרנסת המשפחה, מתפקד באורח ראוי ונורמטיבי. בעבר

הושתו על הנאשם 100 שעות לתועלת הציבור והוא ביצע אותן בהצלחה ולשביעות רצון הממונים עליו.

עוד ציין ב"כ הנאשם כי שירות המבחן התרשם מסיכויי שיקום גבוהים ומיום ביצוע העבירה, למעט התיק שציננה ב"כ המאשימה ונסגר, לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים. עוד הדגיש כי העבירה בוצעה טרם הליך השיקום שעבר הנאשם.

עוד יש ליתן משקל לנסיבות חייו של הנאשם ובא כוחו הפנה לרקע המשפחתי המפורט בתסקיר שירות המבחן. הנאשם הביע רצון להירשם ללימודים אקדמיים ונכון כי לא הצביע על פגיעה קונקרטיה בעתידו, אך מפאת גילו הצעיר, יש להתייחס לפגיעה בפוטנציאל כפגיעה קונקרטיה.

הנאשם נטל אחריות על מעשיו ועבר הליך שיקום.

לדידו של ב"כ הנאשם, מאסר בדרך של עבודות שירות יכול לסכל את סיכויי של הנאשם להתגייס לצה"ל וכן, יכול לגרום לפיטוריו ובכך תיפגע גם משפחתו הנעזרת בו לפרנסתה.

ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט לאמץ את המלצות שירות המבחן, להמנע מהרשעתו בדין של הנאשם ולהשית עליו עונש של"צ.

הנאשם השמיע דבריו בפני בית המשפט. ציין כי הוא מבין את חומרת מעשיו, עבר הליך שיקומי במשך כשנה בשירות המבחן והיום, מצויים בידו כלים להבין את מעשיו וחומרתם. הוא ביצע את המעשה לפני כארבע שנים, כשהיה קטין. הנאשם ציין כי הוא מתגורר בגפו מזה כשנתיים ומפרנס את עצמו. אם יושת עליו עונש של עבודות שירות, זה "יהרוס אותו" ולא יהיה לו לאן ללכת.

תסקיר שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן סקר את קורות חייו של הנאשם. הנאשם כבן 21 שנים, מתגורר בגפו, עובד כשליח מסעדה מזה מספר חודשים. הנאשם לא גויס לצה"ל על רקע מעורבותו בתיק דנן.

שירות המבחן ציין כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו ומבין את הבעייתיות הקיימת באופן התוקפני בו הגיב בסיטואציה. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן כי לאחר שהוא והאחר לקחו את מכשיר הטלפון של המתלונן ונסעו מן המקום, הם התעכבו בנסיעתם והמתלונן הצליח להגיע לרכב ולבקש את המכשיר. הנאשם תיאר כי המתלונן החל לגדפו והוא, בתגובה, נקט באלימות כלפיו.

בספטמבר 2012, הושת על הנאשם צו של"צ בהיקף של 100 שעות וצו מבחן למשך שנה בגין עבירה שבוצעה לאחר ביצוע העבירה בתיק דנן. הנאשם ביצע את השל"צ לשביעות רצון הממונים עליו ובמהלך השנה, השתלב בקבוצה טיפולית לעוברי חוק צעירים, הגיע לכל המפגשים, גילה אחריות ושיתף פעולה. ניכר כי התייחסותו רצינית, גילה מודעות והבנה לדפוסי התנהגותו הבעייתיים. שירות המבחן ציין כי העבירה בתיק דנן בוצעה טרם ההליך הטיפולי אותו עבר.

שירות המבחן התרשם מבחור צעיר אשר מתפקד, כיום, בצורה תקינה וחובבנית ומצוי בעיצומו של תהליך התבגרות וגיבוש זהותו כבוגר. מגלה רצון לתפקד באורח נורמטיבי ובגרות ואחריות בתפקודו במישורי חיי השונים.

העבירה בוצעה לפני כשלוש שנים, תקופה אשר התאפיינה בחסכים ובפגיעות רגשיות אשר השפיעו על יכולתו של הנאשם להתנהל באופן מבוקר במצבים בינאישיים טעונים. ניכר כי הן לאורך תהליך האבחון והן לאורך ההליך הטיפולי שעבר, הנאשם ביטא פתיחות, חשיפה ונכונות לשיתוף פעולה. הנאשם מעוניין להתגייס לצה"ל ואף יזם פגישות במשרדי המאשימה על מנת לקדם ההליכים בתיק דנן, משהבין כי נוכח קיומו של ההליך הפלילי נגדו, צה"ל נמנע מלגייסו.

עוד הביע הנאשם רצון להתפתח ואף להשתלב בעתיד בלימודים אקדמיים בתחום שמאות מרקקעין.

הנאשם הביע חששו בפני שירות המבחן כי הרשעה פלילית תחסום בפניו אפשרויות תעסוקתיות עתידיות. לאור זאת ולאור התובנה שמגלה הנאשם באשר לבעייתיות בהתנהגותו, נטילת האחריות, רצונו לשקם את חיי ולתפקד באופן נורמטיבי וכן, חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה, המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתו של הנאשם ולהשית עליו צו של"צ בהיקף של 120 שעות ותשלום פיצוי למתלונן.

דין

הנאשם הודה, כאמור, בביצוע עבירה של תקיפה סתם.

ב"כ הנאשם ביקש להמנע מהרשעתו בדין של הנאשם עקב נסיבות המקרה ונסיבותיו האישיות של הנאשם.

הכלל הוא כי המבצע עבירה פלילית, יורשע בדין בגין ביצועה.

בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, נקבע כך לעניין הימנעות מהרשעה:

"...הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטרף שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל".

הנאשם לא הצביע על פגיעה קונקרטית וממשית בעתידו, שכן גם לדברי שירות המבחן מדובר בנאשם שטרם התגבש הן אישיותית והן תעסוקתית. אין די בפגיעה בפוטנציאל, כטענת ב"כ הנאשם.

אציין גם כי אי הרשעתו בדין של הנאשם, במקרה דנן, תפגע באופן מהותי בשיקולי ההרתעה. חומרת העבירה ונסיבותיה מחייבת העדפת האינטרס הציבורי על פני האינטרס האישי של הנאשם.

הנאשם מצא ליטול מכשיר טלפון של קטין ולאחר מכן להכות קטין אחר, רק בשל שהקטינים ביקשו להשיב

לידיהם את רכושם שלהם. תמהתי מאוד לשמוע את טענת ב"כ הנאשם כי תקיפתו את הקטין נעשתה רק לאחר התגרות של הקטין בנאשם. כל שביקשו הקטינים לעשות היה לקבל את רכושם שלהם שנגזל מהם במרמה ובכוח - האם זו התגרות בנאשם?

מעשיו של הנאשם הם בריונות לשמה, הן בנטילת מכשיר הטלפון והן בתקיפת הקטין.

משכך, לא מתקיימים התנאים המצטברים, שנקבעו בהלכת "כתב" ובהלכת "ציפורה" המאוחרת לה, להימנעות מהרשעה והנאשם מורשע בעבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

בשולי סוגיה זו אציין כי הייתי ערה להמלצות שירות המבחן ואולם שירות המבחן אמון על שיקולי השיקום של הנאשם ועל שיקוליו בלבד, בעוד בית המשפט אמון על מכלול השיקולים לרבות האינטרס הציבורי ואת המלצות שירות המבחן הוא מביא במכלול שיקולים אלה כשיקול מבין השיקולים אך לא כשיקול בלעדי.

בבוא בית המשפט לגזור את דינו של הנאשם, בשלב הראשון, עליו לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. בשלב השני, על בית המשפט לשקול שיקולים ונסיבות אשר אינן חלק מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם.

הערכים החברתיים הנפגעים כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם שלמות גופו של הפרט, ביטחונו ושלוות נפשו וכן, סדרי משטר תקינים בחברה מתוקנת.

המתלוננים, קטינים, נעתרו לבקשת הנאשם ואחר לבצע שיחת טלפון ממכשיר הטלפון הנייד מסוג איפון של אחד מהם. הנאשם והאחר נמלטו מהמקום כשבידם מכשיר האיפון. בהמשך, כשהצליחו המתלוננים, לאתר את הרכב בו נסעו הנאשם והאחר ו"העזו" לבקש את מכשיר האיפון בחזרה, תקף הנאשם את אחד מהם, בכך שנגח בראשו.

רבות נכתב אודות הצורך להילחם בנגע האלימות. כך למשל נקבע בע"פ 8991/10 מכבי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 27.10.11):

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרכי האלימות..."

המסר החד-משמעי שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע..."

מעשה הנאשם הינו מעשה בריונות כנגד נערים צעירים, כפי שצויין לעיל, אשר אין לו מקום בחברה מתוקנת. הנאשם והאחר ניצלו את טוב לבם של המתלוננים ואת תמימותם ולאחר מכן, אף הרהיב עוז הנאשם ונקט בדרך אלימה כלפי אחד מהנערים, שכל חטאו כי "העז" לבקש בחזרה את מכשיר האייפון.

במקרה דנן, מתחם העונש ההולם נע בין חודשיים מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לבין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל.

לנאשם רישום ללא הרשעה בעבירות איומים, העלבת עובד ציבור והיזק לרכוש במזיד. אציין כי רישום זה הינו בגין עבירה מאוחרת לעבירה שבוצעה בתיק דנן.

העבירה בוצעה לפני כשלוש שנים.

שירות המבחן תיאר את השתלבותו של הנאשם בקבוצה טיפולית במסגרת צו המבחן שהוטל עליו בעבר. עוד ציין שירות המבחן כי הנאשם כיום עובד לפרנסתו ומנהל אורח חיים נורמטיבי. שירות המבחן התרשם מרצונו של הנאשם להמשיך בדרך זו ולשקם את חייו. כל זאת לא נעלם מעיני. יש ליתן לכך משקל משמעותי בגזירת דינו של הנאשם.

עוד יש ליתן משקל לכך שהנאשם נטל אחריות על מעשיו ומביע חרטה. עוד יש ליתן משקל לשיהוי בהגשת כתב האישום כנגד הנאשם, בחלוף כשנתיים ממועד ביצוע העבירה.

אלמלא כל זאת, לאור חומרת העבירה ונסיבותיה, העונש אשר הייתי גוזרת על הנאשם היה חמור בהרבה מזה שאגזור עליו.

ויחד עם זאת לא ניתן, לאור האינטרסים הציבוריים שבענישה להסתפק בענישה המוצעת על ידי שירות המבחן, שאין בה כדי לענות על אינטרסים אלה.

לאור האמור לעיל, הנני משיתה על הנאשם את העונשים הבאים:

שלושה חודשי מאסר לריצוי בפועל אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, כפי שקבע הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו מיום 24.12.14.

שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור הנאשם עבירה בה הורשע או עבירה כלשהי שעניינה אלימות.

הנאשם ישלם פיצוי בסך 1,000 ש"ח למתלונן, עד תביעה מספר 2 בכתב האישום. הפיצוי ישולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 10.03.2015 ובכל 10 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 01.03.15 בשעה 08:00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז דרום, באר שבע.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי מתנאי עבודות השירות ובכל ביקורות הפתע שיערכו בהן. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות, תביא להפסקת המנהלית ולריצוי העונש בדרך של כליאה ממשית.

עותק פסק הדין יועבר אל הממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ו שבט תשע"ה, 04 פברואר 2015, במעמד הצדדים.